

Çalışan Anneler Çocuklarına Yeteri Kadar Zaman Ayırabilir...

İdeal olan, annenin çocuğu ile geçirdiği zamanın uzunluğundan çok bu zamanın kaliteli olmasıdır.

Yapılan araştırmalara göre; çocuğu etkileyen ,annenin evin dışında ki çalışma süresi veya bakıcıyla büyümesi değildir, çocuğun annesi ile kurduğu ilişkinin niteliği, annenin belli durumlardaki tutumu, annesi ile yaptığı işbirliği ve annesinin onda uyandırdığı güven duygusudur.

Çocuk ister çalışsın ister çalışmasın annesinden ilgi, şefkat, destek ve teşvik bekler. Çocuğun bu beklentisinde haberdar olan anneler ,ev ve iş kadını rollerinin yanısıra annelik görevlerini aksatmamak için büyük çaba harcarlar ,fakat bu çaba bazı annelerde gerginlik ve suçluluk duygusu ortaya çıkarır.

Suçluluk duygusu içinde olan anneler ya çocuklarına ılımlı bir disiplin uygularlar ya da çocuklarının üzerine aşırı derecede düşerler. Annenin bu tutumları çocuklarının bazen aşırı hassas , bağımlı olmasına bazen de şımarık ,asi ve dik başlı olmasına neden olabilir.

“İdeal olan , annenin çocuğu ile geçirdiği zamanın uzunluğundan çok bu zamanın kaliteli olmasıdır.”

Uzmanlar; annesinden ilgi görerek büyüyen çocuklarda, topluma kabul edilme çevre tarafından sevilme arzusunun kuvvetli olduğunu ,annesinden ilgi ve şefkat görmemiş çocuklarda çevreye karşı ilgisiz, içedönüklük, bencillik, toplumdaki kaçma gibi duyguların daha çok görüldüğünü ifade etmişlerdir.

Çocukların en temel ihtiyaçları: Sevgi, ilgi ve ihtiyaçlarının görüldüğü, anlaşıldığı, sıcak ,güvenli ve tutarlı ilişkilerdir. Sağlıklı gelişimleri içinse en temel mesele birlikte geçirilen zamanın verimi ile çocuğun sevildiğini ,önemli ve değerli olduğunu hissetmesidir. Ayrıca çocuğu kadar kendi sağlığını,mutluluğunu düşünen ve çalışma hayatındaki kaygıları ile başa çıkabilen anneler , çocuklarının gelişimine de oldukça katkı sağlamış olurlar...